

95). Изпъкналото кръгло око, очертано с масивен релефен кръг, е аналогично на това на апликациите от Гришенци, Макавеевка, Жданов, Яблоновка, Розановка от лесо-степните райони на Украйна (Мелюкова 1964: 55; Петренко 1967: табл. 31: 9) и е често прилаган метод в скитската традиция при изобразяването на животинското око. Отбелязването на ъглите на очите чрез допълнителни линии също се фиксира в черноморските апликации (с. Журовка, могила 401 – вж. Спицын 1918: 112) и е един от широко използваните от скитските майстори изобразителни похвати през V в. пр. Хр. (Ильинская, Тереножкин 1983: 241-252). Криволинейната стилизация на паста и ноздрата на лоса от долно-дунавската група е аналогична на тази в главичката от могила 459 с. Туря (Ростовцев 1925: 474; Петренко 1967: табл. 31: 19) и е често използван метод за обозначаване на пастта на копитните в скитското изкуство (Ильинская, Тереножкин 1983: 241-252). Е. Переводчикова (Переводчикова 1994: 141-143) специално отбелязва като присъщо за класическия скитски животински стил повишено внимание към набраздяване на вътрешната повърхност на животинските уши (ср. с апликациите от Новая Розановка, от Туря, могила 409; Журовка, могила 401; Нимфея, могила 6 и от Гришенци, могила 4, вж. Ильинская, Тереножкин 1983: 241-252).

Профилните главички на лос са между индикативните изделия на скитския животински стил от V в. пр. Хр. А. Алексеев убедително аргументира, че те се появяват в лесо-степните региони на Европейска Скития през втората четвърт на V в. пр. Хр., разпространяват се по цялата ѝ територия и представляват един от главните определители за IIII-та хронологическа група (475-425 г. пр. Хр.) на класическата скитска култура (Алексеев 1991: 53-54; Алексеев 2003: 181-182; 204). Техните прототипи се откриват в животинския стил на Алтай, в който лосът е един от преобладаващите образи през архаичния период (Алексеев 1991: 53-54; Алексеев 2003: 181-182; 204). По аналогия с черноморските скитски апликации А. Минчев абсолютно правилно датира изделията от долно-дунавската група през V в. пр. Хр (Минчев 2005: 35-38). Все пак е възможно да се направят някои допълнителни уточнения. Независимо от краткия период на съществуване на този тип изображения (около половин век), те показват ясна тенденция на развитие, която върви от лаконични и изчистени от детайли към усложнени със зооморфни превръщания образи (Ильинская, Тереножкин 1983: 169) и към засилване на влиянието на гръцкото изкуство: рогата на животното започват да се третират като палмети с волути в основата, изобразяват се слъзните канали на окото